[1964] 7 ఎస్.సి.ఆర్.376

1964, మార్చి, 20

హైదరాబాద్ కెమికల్ అండ్ ఫార్మాస్యూటికల్ వర్క్స్ లిమిటెడ్

v.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం మరియు ఓఆర్ ఎస్.

[పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్, సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ, జె.సి.షా,

ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ మరియు ఎస్.ఎం.సిక్రీ, జె.జె.]

మెడిసినల్ అండ్ టాయిలెట్ ప్రిపరేషన్ (ఎక్సైజ్ డ్యూటీస్) యాక్ట్ నెం.16 ఆఫ్ 1955, సెక్షన్ 21-హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టం కింద రూపొందించిన రూల్ 36 రద్దు అవుతుందా-చట్టం నెం.16 అనేది ఆర్టికల్ 277- హైదరాబాద్ చట్టం, రూల్ 36 రద్దు-భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 277, ఎంట్రీ 84, విఎల్ షెడ్యూల్-హైదరాబాద్ మెడికల్ ప్రిపరేషన్స్ అండ్ స్పిరిట్యూస్ రూల్స్ 1 r. 36.

పిటిషనర్లు మద్యం ఉపయోగించాల్సిన మందుల తయారీదారులు. హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టం 1316 ఎఫ్ ప్రకారం రూపొందించిన మెడికల్ ప్రిపరేషన్ అండ్ స్పిరిట్యూస్ రూల్స్ 1345 ఎఫ్ లోని 36 వ నిబంధన ప్రకారం పిటిషనర్లు మద్యం వాడకం పర్యవేక్షణ కోసం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి కొన్ని రుసుములు చెల్లించాల్సి వచ్చేది. మెడికల్ అండ్ టాయిలెట్ ప్రిపరేషన్స్ (ఎక్సైజ్ డ్యూటీస్) చట్టం, 1955 అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత, ఈ చట్టం ద్వారా రూ.36 రద్దు చేసినందున ఆ రుసుము చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని పిటిషనర్లు వాదించారు. తమ వాదనను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అంగీకరించకపోవడంతో ఫీజు వసూలు చేసే అధికారాన్ని సవాలు చేస్తూ పిటిషనర్లు హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్లు దాఖలు చేశారు. కానీ హైకోర్టు మాత్రం జీవో 36 ను రద్దు చేయలేదని తేల్చి రిట్ పిటిషన్లను కొట్టివేసింది. దీంతో పిటిషనర్ హైకోర్టు మంజూరు చేసిన ధ్రువపత్రాలపై ప్రస్తుత అప్పీళ్లను దాఖలు చేశారు. 1955 చట్టంలోని సెక్షన్ 21 సంబంధిత రాష్ట్ర చట్టాన్ని రద్దు చేసిందని, అందువల్ల రూ.36 రద్దు చేయబడిందని పిటిషనర్ తరపున ఈ కోర్టు ముందు వాదించారు. ఆ సెక్షన్ లోని నిబంధన చట్టానికి విరుద్ధంగా లేని గత నిబంధనలన్నింటినీ కాపాడిందని, అందువల్ల రూ.36 అమల్లో ఉందని భావించాలని ప్రతివాది వాదించారు. మద్యం, మాదకద్రవ్యాలకు సంబంధించిన సాధారణ చట్టం అయిన హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టం యొక్క సాధారణ ఉద్దేశ్యాన్ని నెరవేర్చడానికి ఉద్దేశించినందున రూ.36 అమలులో ఉందని ప్రతివాది-రాష్ట్రం వాదించింది. (1) రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూలులోని 84 వ జాబితా 1 ప్రకారం ఔషధ తయారీపై భారత యూనియన్ తప్ప మరే విధమైన ఛార్జీలు విధించడానికి వీల్లేదు. 1955 చట్టం ఆర్టికల్ 277 కు లోబడి పార్లమెంటు చేసిన చట్టం కాబట్టి, ఔషధ తయారీకి సంబంధించి రాష్ట్రం విధించే సుంకాలు, ఇతర ఛార్జీలను ఇకపై విధించడానికి వీల్లేదు. ఇది. ఔషధ, మరుగుదొడ్ల తయారీలో ఆల్కహాల్ వాడకానికి హైదరాబాద్ చట్టం వర్తింపజేసినంత వరకు హైదరాబాద్ చట్టాన్ని రద్దు చేసినట్లుగా భావించాలి. (2) 1955 చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత 1956 రూల్స్ లోని ఆర్ 143, దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనలను రద్దు చేసినట్లు భావించాలి. ఆర్.36 యొక్క ఉద్దేశ్యం 1955 చట్టంలో స్పష్టంగా ఉంది మరియు దాని క్రింద రూపొందించబడిన నిబంధనలు చట్టం యొక్క సెక్షన్ 21 మరియు సెక్షన్ 143 మరియు సెక్షన్ 21 యొక్క నిబంధన దృష్ట్యా ఈ చట్టం మరియు నిబంధనలను ప్రభుత్వం ఉపయోగించుకోదు.

(iii) ఆర్. 36 పరిధిలోకి వచ్చే రంగం ఈ చట్టం కింద రూపొందించిన నియమాల పరిధిలోకి వస్తుంది, అందువల్ల ప్రభుత్వం వాదించినట్లుగా మద్యం మరియు విషపూరిత టింగ్ డ్రగ్స్ కు సంబంధించిన సాధారణ చట్టం ప్రకారం ఆర్. 36 ఇకపై మంచిదని సమర్థించలేము.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 399- 403 ఆఫ్ 1962. 1961 ఫిబ్రవరి 17న ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు రిట్ పిటిషన్ నంబర్లు 400, 431 నుంచి 433, 1958 లో ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ల తరఫున (అన్ని అప్పీళ్లలో) కె.శ్రీనివాసమూర్తి, నౌనిత్ లాల్.

ప్రతివాదుల కోసం (అన్ని అప్పీళ్లలో) కె.ఆర్.చౌదరి, బి.ఆర్.జి.కె.ఆచార్.

మార్చి 20, 1964. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

వాంచూ, జె.- ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు మంజూరు చేసిన ధ్రువీకరణ పత్రాలపై ఐదు అనుబంధ అప్పీళ్లు ఇవి. అవి చట్టానికి సంబంధించిన ఒక సాధారణ ప్రశ్నను కలిగి ఉంటాయి మరియు కలిసి పరిష్కరించబడతాయి. ఈ అప్పీళ్లలో లేవనెత్తిన జావ్ ప్రశ్నను అర్థం చేసుకోవడానికి అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఇవి. నిందితులు మద్యం వాడాల్సిన మందులను తయారు చేస్తారు. మెడిసినల్ అండ్ టాయిలెట్ ప్రిపరేషన్స్ (ఎక్సైజ్ డ్యూటీస్) చట్టం, 1955 నెంబరు 16ను పార్లమెంటు ఆమోదించడానికి ముందు, (ఇకపై ఈ చట్టం అని పిలుస్తారు), పిటిషనర్లు మంజూరు చేసిన లైసెన్సుల కింద పనిచేస్తున్నారు · హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టం 1316-ఎఫ్ నెం.1 ప్రకారం.. ఆ చట్టం కింద మెడికల్ ప్రిపరేషన్స్ అండ్ స్పిరిట్యుయస్ అని పిలువబడే కొన్ని నియమాలు ఉన్నాయి. నిబంధనలు 1345-ఎఫ్ రూపొందించి, అందులోని 36వ నిబంధన ప్రకారం పనుల పర్యవేక్షణకు అయ్యే ఖర్చులను ఎక్సైజ్ కమిషనర్ నిర్ణయం మేరకు ఫార్మాస్యూటికల్ ల్యాబొరేటరీ (లైసెన్సుదారు) భరించాలి. మందుల తయారీ కోసం అక్రమార్కులకు మద్యం సరఫరా చేసేవారని తెలుస్తోంది. అంతేగాక, రాష్ట్రప్రభుత్వం కొందరు పర్యవేక్షక ఎక్సైజ్ సిబ్బందిని పిటిషనర్ల బాంధవ్యాలపై నమోదు చేసింది. ఆ దిశగా చేసిన ఖర్చులను తిరిగి చెల్లించేందుకు రూ.36ను రూపొందించారు. ఏప్రిల్ 1, 1957 నుంచి ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత ఔషధ తయారీలో ఉన్న పిటిషనర్లకు ఈ చట్టం కింద నిబంధనలు రూపొందించి లైసెన్సులు తీసుకున్నారు. ఔషధ తయారీకి సంబంధించి గతంలో ఉన్న అన్ని నిబంధనలను ఈ చట్టం రద్దు చేసినందున, 1345-ఎఫ్ నిబంధనల్లోని 36వ నిబంధన ప్రకారం నిర్దేశించిన ఛార్జీలను ఇకపై చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని పిటిషనర్లు వాదించారు. ఈ నిబంధనతో పాటు హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టంలోని నిబంధనలను ఈ చట్టం రద్దు చేసి, దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనలను రద్దు చేశారన్నది వారి వాదన. అందువల్ల పర్యవేక్షణ కోసం తమ అనుబంధ కర్మాగారాల్లో నియమించిన సంస్థ ఖర్చులను చెల్లించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వారిని అడగదు. ఈ ఛార్జీలను విధించడాన్ని సవాలు చేస్తూ అక్కడి పిటిషనర్లు హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్లు దాఖలు చేశారు.

1957 ఏప్రిల్ 1 నుంచి ఈ చట్టం, దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనలు అమల్లోకి వచ్చినప్పటికీ, 1345-ఎఫ్ నిబంధనల్లోని 36వ అధికరణ కొనసాగుతూనే ఉందని, ఆ చట్టం, దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనలను రద్దు చేయలేదని, పర్యవేక్షక సిబ్బంది ఖర్చులకు రాష్ట్రానికి హక్కు ఉందని, పిటిషనర్ల నుంచి దాన్ని రాబట్టుకోవచ్చని ప్రభుత్వం తరఫున పిటిషన్లు దాఖలయ్యాయి. 36వ అధికరణను రద్దు చేశామని చెప్పలేమని, ఆ చట్టం కింద రూపొందించిన నిబంధనలు ఇప్పటికీ మంచి చట్టమేనని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఈ సందర్భంగా హైకోర్టు హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టం కేవలం మందుల తయారీకి సంబంధించినది కాదని, మద్యంతో సహా ఎక్సైజ్ కు సంబంధించిన సాధారణ చట్టం అని, అంతిమ విశ్లేషణలో మద్యం మద్యం అని పేర్కొంది. అందువలన ఎలాంటి సుంకం చెల్లించని ఔషధ, మరుగుదొడ్ల ఏర్పాట్ల కోసం పిటిషనర్లకు మద్యాన్ని సరఫరా చేసిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆ మద్యాన్ని పిటిషనర్లకు సరఫరా చేసిన అవసరాలకు తప్ప ఇతర అవసరాలకు ఉపయోగించకుండా చూసుకునే హక్కు ఉంది. దీని ప్రకారం హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టంలో ఉన్న ఎక్సైజ్ సాధారణ చట్టం ప్రకారం 1345-ఎఫ్ రూల్స్ లోని 36వ నిబంధన ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి రూపొందించబడిందని, అందువల్ల ఇది మంచిదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఫలితంగా రిట్ పిటిషన్లను కొట్టివేశారు. అప్పుడు అప్పీలుదారులు ఈ న్యాయస్థానానికి అప్పీలు చేయడానికి ధృవీకరణ పత్రాల కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు, అవి మంజూరు చేయబడ్డాయి; ఆ విధంగా ఈ విషయం మన ముందుకు వచ్చింది. చట్టం, నిబంధనలు అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత కూడా 1345-ఎఫ్ రూల్స్ లోని

36 వ అధికరణం మనుగడలో ఉందని చెప్పగలమా అనేది మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ప్రశ్న. హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టం ఒక సాధారణ చట్టం అనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు - రాజ్యాంగం అమల్లోకి రాకముందు 1345-ఎఫ్ రూల్స్ లోని 36 వ నిబంధన మంచి చట్టంగా ఉండేది. అయితే, రాజ్యాంగం ప్రకారం, ఔషధ మరియు టాయిల్ తయారీలు రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూల్ లోని 84, జాబితా 1 లోని ఎంట్రీ 84 కిందకు వచ్చాయి, ఇది భారతదేశంలో తయారైన లేదా ఉత్పత్తి చేసే పొగాకు మరియు ఇతర వస్తువులపై ఎక్సైజ్ సుంకాన్ని అందిస్తుంది, (ఎ) మానవ వినియోగం కోసం ఆల్కహాల్ మద్యం మినహా; (బి) నల్లమందు, భారతీయ జనపనార మరియు ఇతర మాదకద్రవ్యాలు మరియు మాదకద్రవ్యాలు, కానీ ఆల్కహాల్ లేదా నల్లమందు, భారతీయ జనపనార మరియు ఇతర మాదకద్రవ్యాలు మరియు మాదకద్రవ్యాలను కలిగి ఉన్న ఔషధ మరియు టాయిలెట్ సన్నాహాలతో సహా. ఆ తర్వాత జాబితా-1 లోని 84 వ అంశం కింద సుంకాల రూపంలో తప్ప ఔషధ తయారీపై కేంద్ర ప్రభుత్వం ఎలాంటి ఛార్జీలు విధించలేదు.

కానీ రాజ్యాంగంలోని 277 వ అధికరణం ప్రకారం "ఈ రాజ్యాంగం అమల్లోకి రాకముందే ఏవైనా పన్నులు, సుంకాలు, 1964 సెస్ లు లేదా రుసుములు చట్టబద్ధంగా ఏ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం విధించినా. ఆ పన్నులు, సుంకాల సెస్ లు లేదా రుసుములు కేంద్ర జాబితాలో పేర్కొనబడినప్పటికీ, విధింపును కొనసాగించవచ్చు మరియు చట్టప్రకారం పార్లమెంటు ద్వారా దీనికి విరుద్ధమైన నిబంధనను కల్పించే వరకు వాటిని అదే ప్రయోజనాలకు వర్తింపజేయవచ్చు". ఈ నిబంధన దృష్ట్యా, రాజ్యాంగం అమల్లోకి రాకముందు ఔషధ తయారీపై రాష్ట్రం విధించిన అన్ని సుంకాలు, ఛార్జీలను పార్లమెంటు చట్టం చేసే వరకు కొనసాగించవచ్చు. ఈ చట్టం 1957 ఏప్రిల్ 1 నుంచి అమల్లోకి వచ్చిందని, ఇది ఆర్టికల్ 277 కు లోబడి పార్లమెంటు చేసిన చట్టం అని, అందువల్ల ఔషధ తయారీకి సంబంధించి రాష్ట్రం విధించే సుంకాలు, ఇతర ఛార్జీలను ఇకపై విధించలేమని స్పష్టం చేశారు. "ఈ చట్టం ప్రారంభానికి ముందు, ఈ చట్టానికి సంబంధించిన ఏదైనా చట్టం ఏ రాష్ట్రంలోనైనా అమల్లో ఉంటే, ఆ చట్టం రద్దు చేయబడుతుంది" అని ఈ చట్టం ప్రత్యేకంగా 21 వ అధ్యాయంలో పేర్కొంది. హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టం సాధారణంగా మద్యం, మత్తు పదార్థాలకు సంబంధించిన సాధారణ చట్టం అన్న మాట వాస్తవమే. అందువలన ఇది ఔషధ తయారీకి ఉపయోగించే ఆల్కహాల్ కు కూడా వర్తిస్తుంది (దీనిని మద్యంగా పరిగణిస్తారు). 21 వ అధికరణం ప్రకారం హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టాన్ని మద్యంగా పరిగణించి, ఔషధాలు, మరుగుదొడ్ల తయారీలో వర్తింపజేసినంత వరకు హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టాన్ని 21 వ అధ్యాయంలోనే రద్దు చేసినట్లు భావించాలి. 21 వ అధికరణలోని షరతులో రాష్ట్రం తరఫున రిలయన్స్ ను ఉంచారు, దీనిలో "అన్ని నియమాలు చేయబడ్డాయి, ... ఏ చట్టం కిందనైనా రద్దు చేయబడినవి, ఈ చట్టానికి విరుద్ధంగా లేనంత వరకు, అవి వరుసగా చేయబడిన అదే బలాన్ని మరియు ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటాయి. ఈ చట్టం ప్రకారం మరియు దాని ద్వారా అధికారం పొందిన అథారిటీ ద్వారా ఆ విషయంలో ఉంటుంది." అందువల్ల 1345-ఎఫ్ నిబంధనల్లోని సెక్షన్ 21, ఆర్ 36 ప్రకారం కొనసాగాలని వాదించారు. ఈ వాదనలో బలం లేదని మా అభిప్రాయం. 1956 లో ఈ చట్టం కింద నిబంధనలు రూపొందించి చట్టంతో పాటు అమల్లోకి వచ్చాయి.ఈ నిబంధనల్లోని రూల్ 143 ప్రకారం ఏ రాష్ట్రంలోనైనా అమల్లో ఉన్న చట్టానికి సంబంధించిన ఏ చట్టం కింద చేసిన అన్ని నిబంధనలు రద్దు చేయబడతాయి. తత్ఫలితంగా 1956 రూల్స్ లోని 143 వ అధికరణం దృష్ట్యా ఔషధ తయారీ కోసం రూపొందించిన నిబంధనలన్నీ ముగిశాయి. అందువలన ఔషధ తయారీలు మరియు స్పిరిట్యూస్ నియమాలలో కనిపించే 1345-ఎఫ్ నియమాలలోని 36 వ అధికరణ, ఔషధ తయారీకి వర్తించేంత వరకు ఇకపై మంచి నియమం కాదని భావించాలి. అందుకే ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత రూ.36 ను రద్దు చేసి, దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనలను రద్దు చేయాలని భావిస్తున్నాం. ఔషధ తయారీకి సంబంధించి 1956 లో రూపొందించిన కొత్త నిబంధనల దృష్ట్యా 21 వ అధికరణ నిబంధనను మార్చలేం. కొత్త రూల్స్ అమల్లోకి వచ్చిన వెంటనే పాత నిబంధనలు తప్పక కొత్త రూల్స్ లో (అంటే 143 వ అధికరణ) ఒక నిర్దిష్ట నిబంధన ఉంది, ఈ చట్టం ప్రకారం ఏ చట్టం కిందనైనా చేసిన అన్ని నిబంధనలు రద్దు చేయబడతాయి.

1345-ఎఫ్ నిబంధనల్లోని 36వ అధికరణ నిర్మాణాన్ని ఈ సందర్భంలో ప్రస్తావించవచ్చు. పనిని పర్యవేక్షించడానికి స్థాపన యొక్క ఖర్చులను ఫార్మాస్యూటికల్ ప్రయోగశాల భరించాలని ఇది అందిస్తుంది. కాబట్టి 36వ నిబంధన ప్రకారం ఫార్మాస్యూటికల్ ల్యాబొరేటరీలు చేసే పనులను పర్యవేక్షించడానికి చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. ఇప్పుడు ఫార్మాస్యూటికల్ ల్యాబొరేటరీ చేసే పని ఔషధ తయారీ. అందువల్ల రూల్ 36 ప్రకారం ఫార్మాస్యూటికల్ ల్యాబొరేటరీలు తయారు చేసే ఔషధ తయారీ పనులను పర్యవేక్షించడానికి సంస్థ ఖర్చులను సంబంధిత ప్రయోగశాల చెల్లించాలి. కాబట్టి 36వ నిబంధన కింద చెల్లించాల్సిన పర్యవేక్షక సిబ్బంది తయారీని పర్యవేక్షించడానికి ఉద్దేశించినవారు. ఔషధ తయారీ మరియు దాని కోసం మాత్రమే ఖర్చులను సంబంధిత ప్రయోగశాల భరించాలి. కాబట్టి ఈ నియమం యొక్క ఉద్దేశ్యం చట్టం మరియు దాని క్రింద రూపొందించబడిన నిబంధనలలో స్పష్టంగా కవర్ చేయబడింది మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 21 మరియు 1956-రూల్స్ లోని 143 వ అధికరణల దృష్ట్యా చట్టం మరియు నిబంధనలకు మనుగడ సాగించదు, మరియు సెక్షన్ 21 యొక్క నిబంధనను రాష్ట్రం ఉపయోగించుకోదు.

ఇది రాష్ట్రం తరఫున ప్రత్యామ్నాయ వాదనకు మనల్ని తీసుకువస్తుంది, అనగా, ఏది ఏమైనప్పటికీ ఈ నియమం ఇప్పటికీ మంచిదే, ఎందుకంటే ఇది హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టం యొక్క సాధారణ ఉద్దేశ్యాన్ని నిర్వహించడానికి ఉద్దేశించబడింది, అనగా ఔషధ తయారీ ప్రయోజనాల కోసం సరఫరా చేసే ప్రయోగశాల ద్వారా మానవ వినియోగం కోసం అనధికారికంగా మద్యం విక్రయించకుండా చూడటం. అందువల్ల హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టంలో ఉన్న మద్యం, మత్తు పదార్థాలకు సంబంధించిన సాధారణ చట్టం అమలుకు సంబంధించి ఈ నిబంధన బాగుందని అంటున్నారు. ఈ వాదనలో కూడా బలం లేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. మొదటిది, పర్యవేక్షక స్టాల్ యొక్క ప్రధాన ఉద్దేశ్యం 36 వ అధ్యాయంలో పేర్కొన్న విధంగా, ఔషధ తయారీని పర్యవేక్షించడం. ఆ విషయంలో పర్యవేక్షక సిబ్బంది సరఫరా చేసిన మద్యాన్ని ఏ ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగిస్తున్నారో, మరే ఇతర మార్గంలో ఉపయోగించకుండా చూస్తారు. రూల్ 3(5) ప్రకారం ఔషధ తయారీ సక్రమంగా జరుగుతుందని, ప్రతి ప్రయోగశాలకు అనుబంధంగా ఉన్న సంస్థ పర్యవేక్షణలో జరుగుతుందని మాత్రమే తెలుస్తుందని, ఆ సందర్భంలో సరఫరా చేసిన ఆల్కహాల్ తయారీ కోసం కాకుండా ఇతరత్రా వాడకుండా చూడాలని కూడా సంస్థ చూసుకోవాల్సి ఉంటుంది. సాధారణంగా మద్యం, మాదకద్రవ్యాలకు సంబంధించిన హైదరాబాద్ అబ్కారీ చట్టం ప్రకారం ఈ నిబంధన సరికాదు.

పైన మనం చెప్పిన విషయాలు 1956-రుల్స్ ను పరిశీలిస్తే అర్థమవుతాయి. రూల్ 20 ప్రకారం బాండ్ల తయారీ విషయంలో (మరియు ప్రస్తుత అప్పీళ్లలో మేము ఆందోళన చెందుతున్నాము మరియు సుంకం చెల్లించని మద్యం తయారీని ఎక్సైజ్ పర్యవేక్షణలో ఉపయోగించాలి. రూల్ 42 ప్రకారం లైసెన్సుదారుని సంప్రదించి పర్యవేక్షక సిబ్బంది పరిమాణాన్ని నిర్ణయించే అధికారం ఎక్సైజ్ కమిషనర్ కు ఉంటుంది.. అందువల్ల 1956 నిబంధనల ప్రకారం ఔషధ తయారీ కర్మాగారాలకు పర్యవేక్షక సిబ్బందిని జత చేస్తారని స్పష్టమవుతోంది. ఆర్ 36 ఉద్దేశం కూడా ఇదే. 141వ అధికరణ ప్రకారం ఎక్సైజ్ కమీషనర్ కోరిన చోట బాండెడ్ మాన్యుఫాక్టరీ లేదా గోదాము లైసెన్సీదారుడు కర్మాగారం లేదా బాండెడ్ గోదాము ఆవరణలో అనువైన వసతి సదుపాయంతో ఉన్న అధికారిని, సిబ్బందిని ప్రతి అధికారి వేతనంలో 10 శాతానికి మించకుండా అద్దెకు ఇవ్వాలి. ఏ కారణం చేతనైనా లైసెన్స్ దారుడు అటువంటి వసతిని కల్పించలేకపోతే, తయారీదారుడు లేదా బాండెడ్ గోదాము సమీపంలో ఎక్సైజ్ కమిషనర్ సంతృప్తి చెందడానికి తగిన వసతిని కల్పించాలి, ఆక్రమణదారుడి వేతనంలో 10 శాతం మాత్రమే వసూలు చేయాలి. "ఒక నిర్దిష్ట తయారీకి జారీ చేయబడిన ఆల్కహాల్ ఆ తయారీకి వెళ్ళే పదార్థాలకు జోడించబడేలా మరియు అటువంటి ఆల్కహాల్ యొక్క ఏ భాగాన్ని ఇతర ప్రయోజనాలకు మళ్లించకుండా చూసుకోవడానికి అవసరమైన పర్యవేక్షణను ఇన్చార్జి అధికారి నిర్వహించాలి" అని ఆర్ 45 పేర్కొంది. అందువల్ల ఈ నిబంధనలను బట్టి పర్యవేక్షక సిబ్బంది తయారీ సక్రమంగా జరిగేలా చూడటానికి, తయారీ కోసం జారీ చేసిన మద్యాన్ని మరే ఇతర ఉపయోగానికి మళ్లించకుండా చూడటానికి బాండెడ్ మాన్యుఫాక్టరీకి జతచేయబడి ఉంటారని స్పష్టమవుతోంది. కాబట్టి పర్యవేక్షక సిబ్బంది మద్యం సరఫరా చేసేలా చూడాల్సి ఉన్నంత మాత్రాన అది మద్యంగా భావించి చూడాలనే వాదనను మనం అంగీకరించలేం. 36 ఇప్పటికీ

మంచి చట్టమే, ఎందుకంటే, హైదరాబాద్ ఆబ్కారీ చట్టంలో ఉన్న ఆల్కహాల్ మరియు మత్తు మందులకు సంబంధించిన సాధారణ చట్టం అమలు అయ్యేలా చూడటం దీని ఉద్దేశ్యం, 1 956-రూల్స్ ప్రకారం, తయారీ సక్రమంగా జరిగిందో లేదో చూడటం మరియు సరఫరా చేయబడిన మద్యాన్ని తప్ప మరే ఇతర ఉపయోగాలకు మళ్లించకుండా చూడటం ఒక బాండెడ్ మాన్యుఫాక్టరీకి జతచేయబడిన పర్యవేక్షక సిబ్బంది యొక్క కర్తవ్యం. తయారీ తయారీ.. 1956-రూల్స్ ఉద్దేశం ఇదే కాబట్టి, 1345-ఎఫ్ లోని 36 వ అధికరణ ప్రకారం మద్యం, మత్తు పదార్థాలకు సంబంధించిన సాధారణ చట్టాన్ని పర్యవేక్షక సిబ్బంది ఉల్లంఘించకుండా చూడాలనే కారణంతో లెవీ విధించడాన్ని సమర్థించలేం. 1345-ఎఫ్ రూల్స్ లోని 36 వ అధికరణ పరిధిలోకి వచ్చే రంగం పూర్తిగా ఈ చట్టం కింద రూపొందించిన నిబంధనల పరిధిలోకి వస్తుందని, అందువల్ల మద్యం, మాదకద్రవ్యాలకు సంబంధించిన సాధారణ చట్టం ప్రకారం 36 వ నిబంధన మంచిదని సమర్థించలేమనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. చట్టం లేదా 1956 నిబంధనలు 1345-ఎఫ్ రూల్స్ లోని 36 వ నిబంధనలో పేర్కొన్న విధంగా అటువంటి ఛార్జీలకు ఎటువంటి అవకాశం లేదు, ఈ చట్టం కింద డ్యూటీ దానిని అమలు చేయడానికి అయ్యే అన్ని ఖర్చులను కవర్ చేస్తుంది. పర్యవేక్షక సిబ్బంది ప్రతివాది సేవకులు కావడం వల్ల వారు హైదరాబాద్ చట్టం కింద కాకుండా చట్టం కింద, అక్కడ రూపొందించిన నిబంధనల ప్రకారం పనిచేస్తారు కాబట్టి తేడా ఉండదు. కాబట్టి చట్టంలోని 21 వ అధికరణను, 1345-ఎఫ్ నిబంధనల్లోని 36 వ అధికరణను రద్దు చేసినట్లు భావించాలని, సెక్షన్ 21 లోని నిబంధన వల్ల అది కాపాడబడదని మా అభిప్రాయం. అందువల్ల అప్పీళ్లను అనుమతిస్తాం, హైకోర్టు ఆదేశాలను పక్కనపెట్టి, కోరిన విధంగా రిట్లను జారీ చేయాలని ఆదేశిస్తున్నాం. పిటిషనర్లు తమ ఖర్చులను ప్రతివాదుల నుండి ఒక సెట్ వినికిడి ఖర్చులను పొందుతారు.

అప్పీళ్లకు అనుమతి ఇవ్వడమైనది.